

Moord bij de dokter thuis

door Claudia Verhoeff
Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord

Wat hebben dierenartsen en onderzoekers met elkaar gemeen zou je denken? Heeft de onderzoeker als taak om de misdadiger bij de kraag te vatten, zo is ook de dierenarts voortdurend op zoek naar de boosdoener van ziekte van huisdieren. In plaats van vingerafdrukken brengen bloedonderzoekjes, röntgenfoto's en echo's de dierenarts op het spoor van de dader. Dat het werk van deze twee beroepen nog eens rond mijn eigen kat zó zouden samenkomen had ik van te voren nooit kunnen bedenken.

In april 2011 tijdens een spreekuur kwam een vrijwilligster van Stichting Zwerfdier met een doos gedumpte kittens langs voor onderzoek. De assistente had na een blik in de doos het röntgenapparaat alvast aangezet en kwam me geëmotioneerd vertellen dat de twee kintjes al hun pootjes gebroken hadden. Ik opende de doos en vier bange oogjes keken me aan. Bij lichamelijk onderzoek bleek echter dat geen enkel pootje gebroken was. Het ging om een zeldzame aangeboren afwijking waar ik echter op dat moment nog niet veel van wist. Het zwarte kintje had vier misvormde kromme pootjes en kroop rond op elleboogjes en knietjes. Haar cyperse zusje had dezelfde aandoening maar dan aan één achterpootje.

Ik zette ze terug in de doos. Het zwarte kintje kon alleen maar liggen. Het cypertje ging parmantig met de voorpootjes op de rand van de doos staan, steunend op haar ene normale achterpootje en keek me met twee enorme kijkers met zo'n vochtig randje recht aan. Ze deed me denken aan die ouderwetse schilderijtjes met een zigeunerjongetje met betraande ogen die bejaarde mensen bijna allemaal aan de muur hebben hangen. KLIK!!! (maar dat had ik toen nog niet de gaten...) Ik kon niet anders dan het zwarte kintje laten inslapen, er was haar helaas geen katwaardige toekomst gegund. Het cypertje ging mee naar het asiel.

Het liep allemaal anders. Nog geen twee dagen later zat ze bij ons thuis als nieuw gezelschap voor onze kater. Een naam voor het kintje was snel bedacht: Wiebeltje. Dat

dekte ook behoorlijk de lading, aangezien ze zich voortbewoog op een manier die het meest deed denken aan een soort kruising tussen een krab en een konijn, namelijk diagonaal en met een hupje.

Als dierenarts was ik natuurlijk razend nieuwsgierig naar de medische achtergrond van haar bijzondere voorkomen en de röntgenfoto's waren snel gemaakt. Ze bleek het grootste deel van de linker **tibia** (scheenbeen) te missen waardoor de **fibula** (kuitbeen) geen steun had en in een hoek van negentig graden groeide in plaats van recht. Daarnaast bleek ze een knikstaart te hebben vanaf de staartbasis in een hoek van negentig graden naar links, dat nog eens voor extra instabiliteit aan de linkerkant zorgde. Ook miste ze beide duimpjes en een aantal tandjes. Na

enig speurwerk op het internet kwam ik er achter dat in Amerika in de jaren negentig van de vorige eeuw katten gefokt werden met dusdanig misvormde pootjes dat ze gehandicapt waren omdat er vraag was naar een kat 'die minder neiging vertoonde om weg te lopen en daardoor te verwilderen'. Deze katten werden **twisty cats** genoemd. Wellicht had onze nieuwe huisgenoot een 'twisty cat' gen geërfd.

Wiebeltje ontwikkelde zich van een angstig en afwachtend wezentje tot een ware diva met een grootheidswaanzin die nauwelijks paste in het lijfje van nog geen drie kilo. In een paar maanden tijd wond ze iedereen om haar kleine pink en maakte ze in ons huishouden met meerdere dieren de dienst uit met een arrogantie en vanzelfsprekendheid die alleen maar voorbehouden is aan katten van het vrouwelijke geslacht. Hoewel ze bij de meeste mensen medelijden opwekt door haar manier van voortbewegen is er wat ons betreft geen sprake van een handicap. Zo blijkt ze minstens tien keer zo behendig en snel als onze kater met vier gezonde poten te zijn. Ook haar dieetwensen zijn uniek. Je zou ze kort kunnen samenvatten als: geen komkommer. Alle andere dingen gaan

met smaak naar binnen, zelfs als ze in een stevige plastic bewaardoos of dikke canvas rugzak verpakt zitten. Altijd op zoek naar eten zoals een echte zwerfer van de straat. Wat dat betreft zijn wij er niet rouwig om dat ze niet in staat is om op het aanrecht te springen..

Als je een hand op haar ogen legt, raakt ze in een soort trance en valt ze op haar zij, kun je alles met haar doen. En ik maar denken dat dit alleen bij konijnen kon. Verder blijken haar stemmingswisselingen samen te gaan met de ruimte in ons huis waar ze op dat moment is: klef in de badkamer met een veeleisende lokroep, slapen in de werkkamer en elke avond vaste prik rond 22.00 uur een gek half uurtje en in voor welk spelletje dan ook, vooral 'laser gamen'.

Door haar aparte maniertjes, unieke voorkomen en uitermate schattige uitstraling zou je niet snel bedenken dat er ook een monster in haar schuilt. Zo kwam ik laatst thuis en vond op de bijkeukenmat een aantal piepkleine veertjes. Van onze kater zijn we gewend dat hij ons bijna elke dag trakteert op prooien van divers pluimage, maar bij mijn thuiskomst was hij buiten en Wiebeltje binnen. In de

keuken onder de grote oven vond ik nog wat veertjes en een bloedspootje, het leek verdacht veel op een crime scene. Er be kroop me een akelig voor gevoel dat bevestigd werd door het deurtje van de volière met tropische vogeltjes in de woonkamer dat op een kiertje stond. Na

drie keer tellen van de vogeltjes moest ik tot de conclusie komen dat er ééntje ontbrak. Ik zette een zoekactie op touw door het hele huis. Ik deed een buikpalpatie bij Wiebeltje maar voelde niets bijzonders en een bakje brokjes ging met smaak naar binnen. Toch vertrouwde ik het niet, dus nam ik haar mee naar onze praktijk om bewijsmateriaal te verzamelen. Ik maakte een röntgenfoto van haar buik: het bewijs kon niet overtuigender zijn. Op de foto in de kattenmaag stond het volledige skeletje en pootringetje van het vermiste tropische vogeltje, dat een dag later in de kattenbak verscheen als een drolletje met veertjes.

Bestaan er ook tropische vogeltjes met komkommersmaak??

www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

